I чужому научайтесь, Свого не цурайтесь... — Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St Jersey City, N. J. 07303 434-0237 434-0807 УНСоюзу: 435-8740 — Тел. в Ню Йорку: — BArcly 7-4125 УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXIX. Ч. 114. TWO SECTIONS (SECTION I) ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СУБОТА, 17-го ЧЕРВНЯ (JUNE) 1972 No. 114. VOL. LXXIX.

— КОРОТКІ ВІСТКИ —

П'ятниця, 16 червня 1972

ПІСЛЯ 14 МІСЯЦІВ РОЗСЛІДУВАННЯ Федеральна інвестиґаційна комісія в Ню Йорку прийшла до висновку, що в торгівлі „героїною" та в приховуванні таких торгівців замішані не тільки окремі поліцаї, а й деякі правники-юристи, старші поліційні чини і навіть судді. Викриття мережі торгівців наркотиками і корупції в поліційно-судовій системі в Ню Йорку пришвидчив таємний агент, якого було підіслано з метою вивчення стану справ. Федеральною комісією керує суддя В. Норт Сеймур.

НА ТЕРИТОРІЇ 26 000 АКРІВ У НЮ ЙОРКУ буде розбудована система відпочинкових парків при вході до Ню Йоркського порту. Та територія охоплюватиме частину Джамейської затоки, Брізі Пойнт на Квінсі, Флойд Беннітт на Брукліні й ін. дільниці міста. Сенат у Вашинґтоні схвалив той проєкт ще в минулому році, тепер його схвалено і в Палаті Репрезентантів. Сподіваються, що до кінця цього року новий закон набере чинности.

ФЕДЕРАЛЬНИЙ СУДДЯ В ДІТРОЙТІ НАКАЗАВ у примусовому порядку перевозити 780 000 дітей до різних шкіл для поборювання расової сеґреґації. Разом те перевоження охоплюватиме учнів із 53 міських і підміських шкіл. Білих учнів везтимуть з передмість до Дітройту, а чорних у школи на передмістях. Можливо, стейтові власті будуть намагатися уневажнити ту вказівку судді.

ДВА ТИЖНІ ТОМУ ДЖУДІ СІЛВЕР із Сінсіннеті вийшла в Москві заміж за Гаврила Шапіро, інженера, 27 літ. Церемонія одруження відбулася в приватному домі, в присутності американського рабина, який саме там перебував як турист. Г. Шапіро — жидівського походження, подав заяву на виїзд до Ізраїлю. Але коли дружина відлетіла до ЗСА, його на аеродромі заарештували й відіслали служити до совєтської армії. Джуді Шапіро написала листа до Брежнєва і Ніксона й поїде скоро знову до СССР — розшукувати свого чоловіка.

СХІД І ЗАХІД МОЖУТЬ мирно співіснувати тільки тоді, коли Совєтський Союз відмовиться від встрявання до способу життя, що його інші обрали собі — заявив міністер закордонних справ Британії Алек Даґлес Гюм на форумі Асоціяції закордонної преси у Лондоні. Він рішуче перестерігав проти порушення рівноваги сил, яка тепер існує в Европі й у світі.

ГРЕЦЬКИЙ ІМІҐРАНТ СТАВ МІЛЬЙОНЕРОМ, як цього й сподівався в ЗСА. Молодим він прибув із Греції в 1952 р. до цієї країни, бажаючи стати американським громадянином, а пізніше й мільйонером. Проминуло 20 років — і Георгій Манос став мільйонером, виграв один мільйон на льотерії у Філядельфії. Він виїхав з Греції 1 червня 1952 р., а мільйонером став 1 червня 1972 року.

„КОМСОМОЛЬСКАЯ ПРАВДА" У МОСКВІ ПРИНЕСЛА статтю сина совєтського міністра закордонних справ Андрея Громика, професора Анатолія Громика, який твердить, що „ультрареакційні" кола в Америці намагаються перешкодити процесові покращання американсько-совєтських відносин, започаткованому під час відвідин президента Ніксона у Москві. Кого має на увазі Анатолій Громико — невідомо.

ПАПА ПАВЛО VI ПЕРЕВІВ нараду з 20 кардиналами, головами окремих департаментів та аґенцій в Апостольській Столиці. Папа заявився за дальшу децентралізацію адміністраційного устрою в Католицькій Церкві з приділенням більших прав єпархіяльним єпископам, але водночас підкреслив центральну об'єднюючу і вирішну ролю Ватикану. Ближчих подробиць щодо тієї конференції і її вислідів ще не проголошено.

ДИКТАТОР КОМУНІСТИЧНОГО КИТАЮ МАО ТСЕ-ТУНҐ ХВОРИЙ — така вістка пішла по чужинецьких амбасадах і між закордонними кореспондентами у Пекіні. Звертають увагу, що від 21 лютого, коли-то Мао Тсе-тунґ прийняв був президента Ніксона, він ніде не показався. Не бачили його теж деякі такі закордонні гості в Пекіні, що їх звичайно приймає Мао Тсе-тунґ.

У СТОЛИЦІ КОРЕЇ СЕУЛІ ВІДБУЛАСЯ конференція 9-ох азійських і далекосхідніх держав з Японією і Австралією у проводі. Всі вони висловлювалися за „нормалізацію" взаємин з Комуністичним Китаєм, але водночас за потребу співпраці в обороні своєї безпеки.

ІНДІЯ РІШИЛА ВИДАТИ Банґладешеві 150 пакістанських військовиків, що їх Індія взяла в полон після капітуляції пакістанського війська у колишньому Східньому Пакістані, тепер Банґладеші. Їх перевезуть до Банґладешу під кінець цього місяця, де будуть допитувати їх і судити за воєнні злочини, доконані проти бенґальців у колишньому Східньому Пакістані. Між тими військовиками знаходиться також генерал А. А. Ніязі.

МЮНХЕН СТАВ загрозливим міжнародним центром торгівлі наркотиками — ствердив тамошній голова відділу для поборювання того злочину Йоган Крен. Внаслідку співпраці західньонімецької, американської і французької поліцій — переведено недавно у Мюнхені арештування кількох видатних міжнародних торгівців морфіною і знайдено 150 фунтів морфіни. Стверджено, що транспорти наркотиків мандрували до Америки з Туреччини почерез Францію і Мюнхен.

„Цар над Левами" в Кергонксоні

Володимир Квас

Кергонксон, Н. Й. — Товарисько-культурне життя бизнесменів, професіоналістів та взагалі провідних громадян в цьому містечку в Кетскильських горах, як і в багатьох інших американських містах, зосереджується в товариствах і клюбах, до найпопулярніших з яких належать Ротарії, Леви та інші. Сталося, що на президента Клюбу Левів у Кергонксоні обрано управителя Союзівки п. Володимира Кваса. Притаманна Клюбові церемонія введення нового президента відбулася минулого тижня в четвер, 8-го червня, в гостинниці Союзівки. Вибір управителя Союзівки на президента популярного Клюбу свідчить також і про популярність цієї оселі УНСоюзу серед місцевого та довколишнього населення.

Президент Мехіко вимагає започаткувати нову фазу у взаєминах із ЗСА

Вашингтон. — Прибулий до ЗСА на шестиденні відвідини президент Мехіко Люїс Ечеверрія Альварез виступив у четвер 15 червня ц. р. під час об'єднаної сесії Конґресу з вимогою започаткувати нову фазу у взаєминах між ЗСА і Мехіко. Промовляючи до зібраних сенаторів і конґресменів, Альварез вимагав зокрема щоб ЗСА встановили у відношенні до Мехіко, як і до інших недорозвинених країн, спеціяльну упривілейовану митну тарифу, яка б дозволила цим країнам імпортувати до ЗСА їхню продукцію без сплачування мита. Уряд президента Ніксона запропонував уже був встановлення такої тарифи два і пів року тому. В дальшому Альварез говорив про вияви дискримінації з боку ЗСА у відношенні до Мехіко, особливо ж про занечищування мехіканських рік із території ЗСА і про намагання деяких американських індустрійних кіл припинити імпорт мехіканських сирівців і товарів до ЗСА. Натякаючи на відвідини й договори Ніксона в Пекіні і в Москві, Альварез висловив здивування, чому ЗСА не застосовують такої сміливости і фантазії, як її застосовують вони у відношенні до своїх ворогів, для розв'язки простих проблем у взаєминах із своїми приятелями. Прибув Альварез до ЗСА із своєю дружиною й обоє вони були гістьми президента Ніксона у Кемп Дейвіс. Після закінчення розмов у Вашингтоні Альварез виступатиме в Ню Йорку, Чикаґо, Сан Антоніо і Лос Анджелесі із промовами на зібраннях американських мехіканців, кількість яких у ЗСА встановляють на приблизно шість мільйонів.

Сенат скреслив асиґнування фондів на діяльність Ради контролі над підривною діяльністю

Вашингтон. — У висліді довших дебат Сенат вирішив більшістю голосів скреслити запропоновані в одному із бюджетових законопроєктів асиґнування в сумі 450 000 долярів на діяльність урядової Ради контролі над підривною діяльністю. Вирішено перевести це скреслення 43 голосами проти 25. Була створена ця рада двадцять і два роки тому для боротьби із підривними діями різних зокрема комуністичних організацій у ЗСА і в склад її входять п'ять осіб, призначених урядом. Останнім часом ця Рада не проявляла надто великої активности, проте ж її існування і переводжені нею переслухання мали свій вплив на стримування деяких виявів антиамериканської субверсії. Головними ініціяторами скреслень фондів на діяльність Ради контролі над підривною діяльністю були демократичні сенатори Вільям Проксмайр з Висконсину і Сем Джей Ервін, мол. із Північної Каролайни. Вони мотивували свою вимогу скреслити згадані асиґнування тим, що Рада контролі не веде нібито ніякої корисної діяльности і що вона є тільки залишком холодної війни. Уряд през. Ніксона робив усі старання, щоб добитися дальшого фінансування цієї Ради і можливо, що йому це поведеться, бо рішення Сенату мусить затвердити ще Палата Репрезентантів, яка вже давніше вирішила була, щоб продовжувати фінансування діяльности цієї Ради.

75 000 людей беруть участь у релігійній зустрічі євангелика Біллі Ґрегема

Даллас. — Круґло 75 000 людей, здебільшого молоді, беруть активну участь у релігійній зустрічі, влаштованій видатним євангельським проповідником Біллі Ґрегемом, який, побачивши таку масу людей і між ними юнаків і дівчат, назвав збори „релігійним Вудстоком". У Вудстоці також збираються десятки тисяч молоді на так зв. „поп" і „рок"-концерти. Зустріч відбувається під офіційною назвою „Експло-72" і є найбільшою такого типу за всю історію ЗСА. Переважно учні середніх шкіл та студенти коледжів читають св. Письмо, співають релігійних пісень та навчаються, як жити на землі по-християнському. Під час дня вони слухають релігійні лекції в клясах і на семінарях, де також порушуються такі питання, як статева мораль, або „Як жити з батьками", а вечорами вони збираються у велетенському стадіоні „Каттон Бовл", де слухають відомих проповідників і виступи оркестр та співаків. Багато з учасників „Експло 72" належать, або відтепер будуть належати до Руху Христа. На заклик проповідника, 75 000 молоді з виявом радости на обличчях підіймають вгору руку, вказуючи до небес — до Ісуса Христа, як на „єдину дорогу". Ця релігійна зустріч виявляє, що серед молоді далі шириться зацікавлення пізнанням основ християнського вчення. На цьому релігійному фестивалі, що розпочався минулого понеділка й закінчився цієї суботи, виступав відомий соліст Джоні Кеш та інші особистості з артистичного світу. Для більшости учасників зустрічі вона була одночасно і розвагою й інспірацією.

Найвищий Суд постановив, що кожний убогий заарештований повинен дістати адвоката

Вашингтон. — Найвищий Суд постановив, що жадної убогої особи не можна посадити до тюрми за маленьку провину доти, доки такій особі не буде подано безплатної леґальної поради й вияснень, або ж не буде надано їй адвоката. Таке поширене трактування Найвищим Судом Шостої поправки до Конституції викличе нове й дуже велике запотребування в правниках-адвокатах у всій країні. Останніми тижнями Найвищий Суд виніс декілька рішень, які в традиційній манері надавали більше прав поліції й судам у досліджені злочину. Але рішення з понеділка 12-го червня скероване на значне поширення конституційних прав обвинувачених у злочинах. Перед цим справа малих провин не була у цьому відношенні цілком вияснeною. У 1963 р. було рішення судді Вайнврайта, за яким обвинувачений в злочині, що міг бути покараний до одного року тюрми, мав право на безплатного юридичного консультанта. Тим часом, у 31 стейті ті права були ще більше поширені. Але найновіше рішення Найвищого Суду ще більше поширює права обвинувачених: суддя не може ніяк покарати проступника, крім грошевої кари, доки йому не буде надано безплатної юридичної консультації.

Президент і Кіссінджер інформували лідерів Конґресу про військовий договір з СССР

Вашингтон. — Президент Ніксон запросив до Білого Дому у четвер 15 червня 122 конґресменів і сенаторів, членів Комісій закордонних і військових справ та Крайової аґенції атомової енерґії і спершу сам з'ясовував їм військові пакти, підписані у Москві 26 травня ц. р., та опісля впродовж півтори години Генрі Кіссінджер відповідав на запити приявних. Президент ствердив у своїй промові, що перший секретар компартії СССР Леонід Брежнєв виразно заповів, що Совєти будуть продовжувати удосконалювання своєї офензивної зброї у тих ділянках, які не заборонені московськими пактами. Тому, заявив він, припинення Америкою дальших дослідів і продукції в тій самій ділянці позбавить Америку підстави для передбачених дальших переговорів з Совєтами щодо обмеження переговорів у зброєнні чи про роззброєння. Генрі Кіссінджер рішуче заперечив висловлений головою сенатської Комісії закордонних справ Дж. В. Фулбрайтом острах, чи призначення нових великих сум на американське зброєння не загородить шляху до дальшого покращання американсько-совєтських відносин. Кіссінджер ствердив, що навпаки — коли Америка розпочала реалізувати програму т. зв. сейфґарду, себто встановлювання станиць із протиракетними ракетами, то це дало змогу повести в цій справі успішні з Совєтами переговори. Безпосередньо з тієї зустрічі із членами Конґресу Президент вийшов привітати прибулого до Вашинґтону мехіканського президента, а Г. Кіссінджер відлетів на четверті вже з черги відвідини до Пекіну. Арґументи Президента й Кіссінджера цілком переконали членів Конґресу. Комісія військових справ у Палаті репрезентантів схвалила вже 1,300.000.-000 дол., що їх вимагав Уряд на побудову суперсонічного бомбардувальника типу „Б-I" та новітнього атомового підводного човна „Трайдент". Голова такої самої Комісії в Сенаті, демократ Джон Стенніс заявив що він буде підтримувати внесок Уряду у Сенаті.

Комуністичний наступ у В'єтнамі завдав найбільших втрат цивільним

Сайґон. — Поведена 1-го квітня ц. р. генеральна комуністична офензива проти Південного В'єтнаму завдала найбільших втрат не південно-в'єтнамському війську, а цивільному населенню. Американський амбасадор у Сайґоні Елсворт Банкер повідомив листом державного секретаря Вілліяма Роджерса, що теперішній комуністичний наступ спричинив куди більші жертви серед цивільного населення Південного В'єтнаму, як так звана Тет-офензива комуністів з-перед чотирьох років. У перших 5-ох місяцях цього року південно-в'єтнамські шпиталі прийняли 23.463 цивільні особи, жертви воєнних дій, але в тому числі нема ще жертв комуністичного наступу проти міст Квантрі, Контуму й Анлок, що їх комуністи перетворили своїм гарматнім і мінометним вогнем у руїни. В одному квітні місяці шпиталі прийняли 8.699 осіб. Великий відсоток поранених цивільних осіб становлять жінки й діти нижче 15 років. Сенатор Едвард Кеннеді, який від років займається справою втікачів у Південній Азії, заявив, що він обраховує число вбитих цивільних осіб у Південному В'єтнамі від 1 квітня ц. р. на круґло 25.000, а число втікачів, включно з територією якою заволодів ворог, на понад верх одного мільйона. Щодо військових втрат, то від початку 1961 року, коли ЗСА заанґажувалися у В'єтнамській війні, згинуло там 45.-782 американських військовиків, а ранених було 303.-118. В останньому тижні у бойових діях згинуло 6 американців. Південні в'єтнамці втратили в минулому тижні 632-ох вояків та 2,302 були ранені.

Москва одверто признає, що була опозиція проти відвідин Ніксона

Москва. — Московська „Правда" принесла статтю, підписану „Ю. Чернов", в якій стверджується, що московська конференція „на вершинах" відбулася „не вважаючи на трудноці, що їх робили праві і ліві вороги покращання відносин", як також ті, „які користувалися революційними фразами". Але нічого ближче не сказано там про тих опозиціоністів. Загально вважають, що таким головним опозиціоністом проти приїзду президента Ніксона до Москви після замінування північно-в'єтнамських портів — був перший секретар компартії УССР Петро Шелест, якого через те скинули з того більш відповідального посту і призначили на одного з 10-ти заступників прем'єра СССР, відкликавши його одночасно з Києва до Москви. Одначе Петро Шелест залишається далі членом керівного в СССР Політбюра і явився був між кремлінськими проводирями на урочистому акті підписування договорів 26 травня ц. р. Ю. Чернов прославляє пакти, підписані в Москві під час перебування там президента Ніксона, особливо Декларацію принципів з її 10-а пунктами, в якій стверджують факт мирного співіснування між ЗСА і СССР та зобов'язання вживати всіх заходів, щоб не допустити до ядрової війни. Водночас „Правда" заперечує, наче б на тайних нарадах у Москві прийнято якусь засекречену умову щодо В'єтнаму.

Японський прем'єр вітав антикомуністичний мітинґ у Токіо

Мюнхен (ПБ АБН). — Президент Міжнародної Федерації для Перемоги над Комунізмом, науковець і журналіст Осамі Кубокі надіслав до редактора видань АБН, в тому й англомовного „АБН-Кореспонденц", мґр Слави Стецько листа з 5-го травня ц.р., в якому інформує, після подяки за надіслання привіту від ЦК АБН на мітинґ у Токіо: „Мітинґ відбувся в Токіо 25 квітня під назвою «Мітинґ за світову перемогу над комунізмом». У мітинґу взяли участь круґло 3 400 осіб та 40 закордонних делеґатів із 14 країн з Азії, Америки і Европи. Після відкриття і звернення відбулось представлення гостей-делеґатів. Прем'єр Японії Ейсаку Сато надіслав поздоровчого листа, з рамени керівної Ліберально-Демократичної партії, якої він є президентом. Мітинґ мав великий успіх. Ми рішені й надалі провадити боротьбу проти комунізму. З приємністю інформую Вас про своє велике зацікавлення в участи у заплянованій на 27 червня - 2 липня конференції Европейської Ради Свободи і Антибольшевицького Бльоку Народів".

Джон Діфенбейкер промовлятиме на Національній Маніфестації українців Америки і Канади

Торонто. — Колишній прем'єр Канади, видатний прихильник Поневолених Націй у їх боротьбі за свободу і державність, Джон Діфенбейкер буде промовляти до багатотисячних українських мас у Торонті в неділю 25-го червня на площі Канадійської Національної Виставки по 2-ій год. дня. Джон Діфенбейкер очолює Комітет Оборони Людських Прав. 23-тя Зустріч-Здвиг українців Канади й Америки, присвячені 30-літтю з часу створення героїчної Української Повстанської Армії та обороні Нескорених в окупованій Москвою Україні розпочнеться тієї неділі о 10:30 Архиєрейським Богослуженням в намірені Української Нації, яке відправить Владика Ісидор в асисті священиків при польовому вівтарі на площі. О 2-ій год. розпочнеться маніфестаційна частина Здвигу, з піднесенням прапорів, дефілядою Відділів СУМ, Салютом Полягли́м та ін. Промовлятиме кол. прем'єр Канади Джон Діфенбейкер, кол. командир частини УПА інж. С. Ґоляш із Чикаґо, представники Онтерійського уряду, міста Торонта, Орґанізацій Українського Визвольного Фронту Канади і ЗСА. У мистецькій частині виступатимуть: хори „Прометей", „Діброва" та Мішаний хор, оркестра „Батурин" під диригуванням В. Кардаша, оперовий соліст-бас Йосип Гошуляк, актор і рецитатор Євген Курило з ЗСА.

Недільні святкування будуть попереджені в суботу 24 червня Зустріччю-вечерницями в Українському Домі при 85 Крісті вулиці в Торонті, о 8-ій год. вечора; гратиме оркестра „Горлиця", буфет у заряді пань із ОЖ Ліґи Визволення України.

Прем'єр Канади про створення Ради багатокультурности

Вінніпеґ. — Виступаючи у Вінніпезі на бенкеті Ліберальної партії, прем'єр Канади П. Трудо повідомив, що федеральний уряд створить у Оттаві Канадійську Раду багатокультурности — для плекання та розвитку культури усіх етнічних спільнот, які заселюють Канаду. З промови прем'єра виходило б, що членів Ради багатокультурности буде призначувати уряд і що Рада буде передавати свої пропозиції на розгляд федерального уряду. Минулого року на Конґресі КУК прем'єр Трудо заявив, що Оттава буде допомагати тим етнічним групам, які не є англійського чи французького походження. Цього року він заповів здійснення того пляну. В промові на бенкеті П. Трудо наводив приклад, як осілі 86 років тому в Манітобі ісляндці й нині зберігають свою оригінальну культуру. Прем'єр Трудо уточнив завдання Ради: „Вона буде з'ясовувати потреби і надавати напрямні для плекання окремих культур та сприятиме плеканню гарних відносин між канадійцями різних національних походжень".

В Гартфорді відбулася протестаційна маніфестація

Гартфорд, Конн. — Заходом Координаційного Комітету Відділів УККА в стейті Коннектикат, відбулася тут в суботу, 10-го червня, велика політична маніфестація проти посиленого переслідування українського народу комуністичним режимом в Україні. Понад 600 осіб, особливо молоді з Гартфорду, Ню Гейвену, Ню Бритен, Колчестеру, Бріджпорту та Норвичу взяло участь в цій маніфестації. В маніфестації взяли також зорганізовану участь представники поневолених народів, серед яких більшу групу творили литовці з відповідними транспарентами. Багато з них, як також українців, були убрані в національні строї. Перед відбуттям програми перед Стейтовим Капітолем відбувся протестаційний похід, що розтягався понад чотири квартали. Маніфестацією проводив інж. Ярослав Лучкань, молодий та енерґійний голова Відділу УККА в Гартфорді, що в українській та англійській мовах координував похід та програму маніфестації, що відбулася біля Стейтового Капітолю по закінченні походу. По відспіванні американського гимну почалася програма. Інж. Яр. Лучкань у вступному слові по-українськи та англійськи з'ясував ціль та причини маніфестації. З черги о. П. Огірко, парох української католицької парохії в Колчестері, провів вступну молитву по-українськи, а о. Запаринюк, представник Української Православної Церкви, по-англійськи. Головну промову по-англійськи виголосив д-р Володимир Душник, редактор „Українського Квартальника" та член Екзекутиви УККА в Ню Йорку. Промовець з'ясував найновіші події в Україні, зокрема арешти українських культурних діячів, як теж поїздку президента Ніксона до СССР та до Києва. Він твердив, що український нарід не перестане боротися за повне визволення з комуністичного московського ярма та за осягнення повної державної незалежности. Українською мовою промовляв д-р Михайло Снігурович, голова Відділу УККА в Ню Гейвені, як теж голова Координаційного Комітету Відділів УККА в Коннектикат, який говорив про опір українського народу проти московського окупанта та потребу нашої всебічної підтримки цього руху. Представник українського студентства Адріян Сливоцький закликав до дальшої праці на всіх фронтах, включно з піддержкою наукових осередків, як прим: Осередок Українознавчих Студій в Гарвардському Університеті.

Посилюється русифікація Балтійських країн

Мюнхен (Пресбюро АБН). — За плянами ЦК КПСС найпершими жертвами русифікаційної політики мали б впасти малі кількісно балтійські народи, мови яких цілковито відмінні від слов'янських. Для цього в Естонську ССР масово насилають за наказами згори москалів та деяку частину українців і білорусинів, які там мусять російщитись, не маючи власних шкіл (їхніх дітей записують не до істонських шкіл, а до російських шкіл у Естонії, інакше батьків обвинуватили б у прояві „буржуазного націоналізму"). В Естонії в 1970 році збільшилася кількість москалів в 11 (одинадцять!) раз, естонців збільшилось за той час тільки на 30 000 душ, а москалів на 105 000 осіб. У Латвійській ССР з населенням в 1 мільйон 300 тисяч душ у 1959 р., жило 556 000 москалів, а тепер понад 705 000, їх кількість зросла на понад 26 відсотків.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issue combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Передплата: на рік — $24.00, на пів року — $12.50, на 3 місяці — $6.50. Для членів УНСоюзу 65 ¢ міс. За кожну зміну адреси — 25 ¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Дорога політика

Минулися часи, коли політикою могли активно займатися також люди бідні, як Аристид у старовинній Греції, і тільки розум, прикмети духа та красномовний талант кваліфікували людину, як здатну й вартісну робити політичну кар'єру. Потреба широкої агітації перед виборами з користуванням пресою, телефонами й радіо-телевізійними передачами, як також конечністю подорожування літаками по великому просторі, охопленому виборами, вимагають величезних грошових витрат. Зокрема й особливо це стосується Америки з її довготривалим періодом правиборів та 4-місячним часом між правиборами і самими виборами. Політики, які не мають власного великого мастку і не всилі дістати великих фондів від своїх однодумців та приятелів — просто не всилі кандидувати. Конґрес намагався вже поставити межі зискам так званих комунікаційних підприємств, які використовують виборчий час, але в цілості трудно цю проблему розв'язати.

Партія, яка має свого члена у Білому Домі, завжди у вигіднішій ситуації, бо користується більшими джерелами жертводавців на виборчий фонд. До того ж Республіканська партія завжди мала більшу підтримку у колах великого бизнесу. Маючи єдиного й безперечного кандидата в особі Ричарда Ніксона, Республіканська партія не заінтересована в правиборах, а два початкові демонстраційні суперники Ніксона зреклися вести дальшу кампанію. Газети припускають, що Республіканська партія розпоряджатиме у передвиборчому часі круґло 40-50 мільйонами у стараннях осягнути перевибір Ричарда Ніксона.

Зате Демократична партія у турботливій ситуації. З виборів 1968 року залишився дефіцит 9.300.000 дол. Правибори коштували протекторам демократичних кандидатів круґло 15 мільйонів. Кандидат, обраний на конвенції Демократичної партії 10 липня ц. р. у Маямі Біч, може опинитися в тій ситуації, що не розпоряджатиме фондами більшими, як 15 мільйонів дол. Хоч це теж величезна сума, але ледве чи зможе зрівноважити вона республіканську кампанію, тим паче, що президент Ніксон з титулу свого становища щоденно появляється на перших сторінках усіх газет і має упривілейований доступ до радіо-телевізійних передач.

Однак, теперішня демократична кампанія за збірку виборчого фонду доказала, що не відповідає правді здогад, наче демократичний кандидат не має доступу до кишень мільйонерів та великих промислових компаній. Поминаючи факт, що й між демократами є мультимільйонери, як ось, наприклад, родини Кеннеді чи Гарриманів, вони користуються теж поважними впливами у багатих робітничих спілках і деяких великих промислових закладах. Ось, наприклад, Стюарт Р. Мотт, який успадкує корпорацію „Дженерал Моторс", обіцяв дати 350.000 дол. на виборчу кампанію сенатора Джорджа МекҐоверна, якщо той отримає номінацію на офіційного кандидата на президента від демократичної конвенції.

Поминаючи клопоти американських політичних партій у президентському виборчому році — відкритою залишається проблема передвиборчої агітації, яка вимагає багатомільйонових сум. Згадувані вгорі зусилля Конґресу обмежити ті видатки устійнили суму 13,900.000 дол на рекляму перед конвенцією і приблизно стільки ж на видатки післяконвенційні. Це — газети, радіо й телевізія. Однак, залишається оплата велетенського адміністраційного виборчого апарату, пошта, залізничі й летунські роз'їзди, друкована література й інші передвиборчі засоби та „трюки". „ЮС Нюз енд Ворлд Ріпорт" з 19 ц. м. твердить, що теперішній виборчий рік коштуватиме обом американським політичним партіям 70-75 мільйонів дол. Це буде ще на круґло 25 мільйонів менше, як їх спотребували вибори у 1968 році, коли поруч з кандидатами двох великих партій кандидував ще й третій кандидат Джордж Воллес.

Тому дехто передбачає, що в Америці мусить прийти до поважної ревізії цілої виборчої системи. Вона передусім буде стосуватися тривалости часу, потрібного на правибори і самі вибори. Пропонують взоруватися на Британію, де час між проголошенням реченця виборів і самими виборами розмірно дуже короткий. Піддається під сумнів доцільність взагалі правиборів, як теж посередньої — через електорів — системи вибору президента. Такі реформи, очевидно, вимагали б ревізії відповідних постанов Конституції. Це нелегка річ не тільки з уваги на довгу процедуру, але — у більшій мірі — на закорінену вже в Америці традицію. Традиція пов'язана з усім політичним й культурним кліматом і трудно зрушити її, хоч вона навіть стала дуже коштовною.

РОЗКЛАД КОМУНІЗМУ — ЗРІСТ НАЦІОНАЛІЗМУ

Не „злиття" комунізму й капіталізму внаслідок посилених контактів між ними, а „розклад" комунізму внаслідок прерізних причин — ось що передбачає один із найвидатніших с у ч асних знавців совєтських справ, американський поляк, професор політичних наук у Колюмбійському університеті, колишній близький дорадник президента Линдона Джансона, Збіґнєв Бржезінський. Коли польські професори в найкращих американських університетах — найстарший з них і вже на еméритурі Оскар Галецький, Пьотр Вандич чи М. К. Дзєвановський здобули собі добре ім'я власне як видатні історики Сходу Европи, противники російського імперіялізму й прихильники уярмлених Москвою народів, то проф. Збіґнєв Бржезінський обережніший у висловлюванні своїх симпатій - антипатій, діяльніший в актуальній закордонній політиці Америки, вдумливий аналітик с х і дньоевропейських процесів. Цікаві завваги на цю тему він висловив в інтерв'ю, що його уділив представникові п о льського „Нового Дзєнніка", Збіґнєву Целяновському, у тому щоденнику з 1 червня п. н. „Про ерозію комунізму і зріст націоналізмів".

Проф. Дзєвановський заперечив, начебто він будь-коли пропаґував теорію „конверґенції", обопільного проникання чи злиття капіталістичної і комуністичної систем. Зате він ствердив, що раніше і тепер переконаний, що „в країнах комуністичного типу, де панує комуністична система, з часом прийде ерозія (розклад) ідеології і через те повільне послаблювання устрою, а з часом зміна суті того устрою". Коли названий угорі польський журналіст звернув увагу на те, що після останньої світової війни по всьому світу пішла хвиля націоналізму і що в Совєтському Союзі режим намагається „притишувати" націоналістичні течії в Україні, Білорусі, Литві, на Кавказі та серед мусульманських народів у підсовєтській Азії, то проф. Бржезінський потвердив факт зросту цих настроїв.

„З моїх довголітніх обсервацій теж виходить, що націоналізми окремих народів, які тепер є частиною Совєтського Союзу, є в ході зросту і щораз сильнішого виявлювання. На мою думку, американські та взагалі західні експерти від совєтських справ дотепер недоцінювали значення цих окремих неросійських націоналізмів... Саме тому, що — на мою думку — відбувається розклад ідеології, створюється своєрідна пустка. Свого роду вакуум, і той вакуум заповнюється щораз сильнішим націоналістичним почуттям окремих народів. Думаю, що проблема неросійських націоналізмів у Совєтському Союзі буде засадничою політичною проблемою наступного десятиріччя в СССР. Це, на мою думку, невідхильна річ, що Москва відчуватиме ті самі кризи й натиск збоку окремих націоналізмів, як багато інших різнонаціональних держав, чи то Югославія, Бельгія чи найближча до нас Канада. Це буде одна з великих внутрішніх проблем Совєтського Союзу".

У відповідь на запит, який це матиме остаточний практичний наслідок, проф. Бржезінський відповів, що бачить його в залежності від різних чинників: єдности чи кризи всередині комуністичної партії, інших внутрішніх криз, натиску збоку Китаю і т. д. „Варто зауважити, — сказав він, — що китайці чимраз більше використовують націоналістичні справи. Розкидають летючки, пропаґують національні почування через радіо і т. п. Все це доказує, що той процес буде загострюватися, створюючи дедалі більше дилем, що Москва буде примушена або поволі відступати, збільшувати автономію окремих республік, а це потягне за собою дальший розвиток націоналізмів, або піде в протилежному напрямку — шляхом гніту й арештів, що теж спричиняє зудари і тягне за собою великі політичні кошти. Байдуже, яку політику поведе Москва, мені здається, що ця проблема стає щораз гострішою і буде одною із засадничих внутрішніх проблем Совєтського Союзу. І це — річ невідхильна..."

Але проф. Бржезінський висловив сумнів у практичній можливості спільного фронту — як він висловився — „неросійських націоналістів", бачачи їх головну слабість у тому, що вони „одночасно дуже антаґоністичні у взаємних відносинах". Це „значно послаблює політичне значення окремих націоналізмів... Можна сподіватися, що та внутрішня заздрість і територіяльні чи історичні конфлікти заникнуть", але покищо вони послаблюють в і д осередкову, себто протимосковську силу націоналістичних рухів, і дозволяє Москві досить успішно маніпулювати тими націоналізмами". Професор Бржезінський песимістично задивляється на те, що та ситуація швидко зміниться...

Польський журналіст слушно звернув увагу на те, що всі націоналізми пов'язані з поняттям національної держави, і тому „не можна відірвати націоналізму від т е р и т о р іяльних проблем. Справи кордонів є завжди предметом е м о ціональних суперечок, що їх використовують великодержави для уярмлювання малих народів. Чи відповіддю на ті труднощі не міг би стати федералізм?" — „Спробувати можна, — відповів проф. Бржезінський, але тут же зауважив, що „маємо діло з людською психологією, в якій почуття територіяльности грає велику ролю".

Як на один із проявів тієї

(Закінчення на ст. 4-ої)

Андрій Даріян Сольчаник

ФІЛАТЕЛІЯ ТА ПОЛІТИКА

(1)

Чисельність поштових марок, пов'язаних своєю тематикою із Україною, простелює шлях до різноманітних збірок, присвячених українським справам. „Марки говорять" — крилата фраза, яку добре обдумана збірка із відповідними короткими поясненнями наповнює багатогранним життям.

Ось цікава тема „Будівничі совєтського ладу на Україні — це не-українці". Хоч згідно з московською пропаґандою українці боролись за совєтський лад на Україні та будували там „щасливе соціялістичне життя", дійсність була зовсім відмінна, і це переконливо підтверджують комуністичні поштові марки. На Україні керівні становища у совєтській системі займали майже головно не-українці. Про це ми ніколи не повинні забувати, особливо сьогодні, в часах величезних зусиль нашого народу не дати себе проковтнути пажерові московсько-большевицького шовінізму.

Не-українці вели большевицьку роботу ще перед революцією і командували совєтськими військами під час аґресії на Українську Державу. Їх зустрічаємо на визначних постах у комуністичній партії на Україні в 1917-20-их та у повоєнних роках. Тепер ситуація дещо відмінна, бо за довгі роки терору виплекано довірених малоросів типу Шелеста, які у своєму рабському служінні хочуть перевершити навіть своїх зверхників - москалів.

Українських комуністів, до яких московські большевики завжди ставились із недовір'ям, потрібно було в роках війни і в часі повоєнного закріплення комуністичного режиму на Україні тільки на те, щоб 1) замилити очі зовнішньому світові, доказуючи, що українці мають нібито свою владу і 2) перетягнути вбік комунізму невтральні українські елементи, які вагалися чи стати по стороні українського уряду, чи піти за совєтським режимом, який давав тільки підмінку української влади.

Ці українські комуністи зробили свою роботу, але й до сьогодні, за кількома вийнятками, не діждались відзначення на совєтських марках. Цей факт лише підтверджує їхнє другорядне значення в очах московсько - большевицької верхівки.

Ось пригляньмося маркам із цими керівними представниками совєтського режиму на Україні. Не українська національність цих людей — це ще один доказ аґресії комунізму на Україну та колоніяльного становища нашого народу:

1. Анна Єлізарова-Ульянова (1864-1935), большевицька діячка, сестра Леніна. Совєтська марка з 6 листопада 1964 р. Народжена у Нижньому Новгороді. Вела комуністичну роботу в 1903-04 рр. у Києві, де була заарештована. Знову приїздила на Україну в 1909, 1911 та 1913 рр. в зв'язку з большевицькою діяльністю.

2. Надєжда К р у п ська (1869-1939), большевицька діячка, дружина Леніна. Совєтські марки із 28 червня 1956 р. та 6 листопада 1964 р. Народжена в Петербурзі. Була на Україні в 1896 р., працюючи в комуністичній організації.

3. Олександер Ц ю р у па (1870-1928), комуністичний діяч. Марка Совєтського Союзу з 25 листопада 1970 р. Народився у місті Олешках на Херсонщині. В 90-их роках працював у комуністичних організаціях на Херсонщині. В 1901 р. вів комуністичну роботу в Харкові.

4. Вацлав В о р о вський (1871-1923), комуністичний діяч. Совєтські марки із жовтня 1971 р. Народжений в Москві. В 1904-му та 1907-12 рр. керував комуністичними організаціями в Катеринославі, Одесі та Миколаєві.

5. Микола Бауман (1873-1905), большевицький діяч. Совєтська марка з 1 січня 1936 р. Народився недалеко Казані. В лютому 1902 р. приїздив до Києва в справах комуністичної газети „Іскра". Там був заарештований і втік із Лукіянівської в'язниці.

6. Юрій Стєклов (1873-1941), комуністичний діяч. Совєтська марка з 17 листопада 1963 р. Народжений в Одесі, де з молодих літ організував комуністичні гуртки.

7. Мойсей Урицький (1873-1918), комуністичний діяч. Совєтська марка з жовтня 1933 р. Народжений у Черкасах. Брав участь у комуністичному русі в Києві у 90-их роках.

8. Михайло Калінін (1875-1946), большевицький діяч. Совєтська марка з 20 листопада 1935 р. та багато інших. Народився у Тверській губернії. На початку 1921 р. як представник ЦК РКП(б) керував конференцією Харківського губпарткому. В лютому - березні та червні 1922 р. приїздив на Україну, щоб допильнувати хлібоздачі в часі голоду та ліквідувати т. зв. „ворогів народу", іншими словами причинився до масового нищення українців.

9. Фелікс Дзержинський (1877-1926), большевицький діяч, голова горезвісного ЧеКа. Совєтська марка з 27 липня 1937 р. та інші, як також польські марки з 5 липня 1951 та червня 1955 р. Народився у Віленській губернії в польській родині. Навесні 1920 р. прибув до Харкова, щоб особисто керувати розстрілами ЧеКа безчисленних невинних жертв большевицького терору.

10. Віктор Ноґін (1878-1924), комуністичний діяч. Совєтська марка з березня 1934 р. Народжений у Москві. В 1899 р. провадив комуністичну роботу в Полтаві, а в 1903 р. в Катеринославі та Миколаєві.

(Продовження буде)

ГОЛОСИ ЧИТАЧІВ

З ПРИВОДУ ПАРАНОЇ

Автор під п с е вдонімом Ар-м у своїй статті „Ознаки параної як соціяльна небезпека" („Свобода" з 27. 5, 31. 5, 1. 6, 2. 6, 3. 6 1972 р.) пише, що параноя опанувала проводирів комдиктатури і зробила з них людей фанатичної нетерпимости до інакшодумаючих.

Автор статті визначає параною як „обмежений обшир застійного збудження", посилаючись на академіка Павлова. Можливо, що це так. Академікові Павлову можна вірити. Одначе, не можу погодитись з автором статті в тому, що параноя робить з проводирів і всіх інших на високих становищах комуністичної д и к татури людей фанатичної нетерпимости до тих, що думають і діють згідно з загальнолюдськими моральними нормами. Адже, як відомо, параноя — хронічна психічна хвороба, що характеризується нав'язливими маячними ідеями, а іноді також і галюцинаціями.

Дозволю собі запитати самого автора п'ятипідвальної статті, де він багато розписує про параною, приписуючи її не тільки сучасним проводирям комдиктатури, а й колишнім проводирям, комуністичним теоретикам, що вже давно вмерли. Чи можуть бути на самих верхах, на керівних вершинах комдиктатури параноїки, тобто хворі люди? Ні, не можуть! Вони самі не посідають ті місця. Сильніші за них призначають туди людей з здоровими мозками, але тримають їх у кліщах інстинкту самозбереження.

Саме бурхлива реакція інстинкту с а м озбереження примушує загрожених проводирів до виконування завдань комдиктатури: фальші, гіпокризії, демагогії, терору і т. д.

Страх проводирів і страх, що вони його породжують в інших, як функція інстинкту с а м о збереження, примушує всіх загрожених до виконування найдикіших вчинків, за вийнятком одиниць, яким духова смерть страшніша за фізичну. І параноя, як хвороба, що ніби штовхає комуністів на верхах диктатури до фанатичної нетерпимости супроти інакшодумаючих та інакшодіючих, — тут ні до чого. Це така собі кругленька демагогія.

Я певний, що академік Павлов, бувши загрожений, приховав справжню причину діянь терористичної системи комдиктатури й вигладив, вишліфував делікатну формулу „обмеженого обширу застійного збудження", як визначення параної.

Г. Д-ва

Нюарк, Н. Дж.

З НАШИХ ВУДНІВ

НІКСОН У КИЄВІ

— А ти, старий, мовги! Нігого не балакай! — скомандувала пані Татушиха ще поки пан Татух здолав, як то кажуть, відкрити рота. — Слухай сюди. — звернулася тоді до мене дорога землягка, — але говори правду, не бреши: ги на твоїй телевізії показували, як президент Ніксон з жінкою ходили до церкви святої Софії в Києві?

— Може й показували, — відповів я дорогій землягці, — але я сам, на власні огі, цього не багив...

— Ага! — тріюмфально сплеснула в долоні пані Татушиха. — А ги я тобі не казала та й не говорила?... Та ж він, президент, побожний головік і має Бога в серці, то гого йому заходити в таку церкву, що її антихристи - безбожники замінили в музей? Та що ти будеш робити в такій збезгещеній церкві?... Не знаєш, ги в ній молитися, ги христитися, ги колекту давати?

— Велл, щодо того пункту будь спокійна, — поправив на носі окуляри пан Татух. — Колекту всюди приймуть, так само в церкві, як і в музеї, ги то в Києві, ги в Ню Йорку... Сказавши правду, я сам не багив сих новин на телевізії, бо ходив тоді з собагкою до парку, алеж стоїть у „Свободі" надруковане, що був, та й наша скиталка з першого поверху, пані Оксана, те саме говорила...

— Що говорила?

— Що наш президент був у цій їхній святій Софії і ґратулював українцям за за те, що мають таку файну церкву — більшу і кращу за катедру у Філядельфії.

— Ет! — легковажно махнула рукою пані Татушиха. — Вона, пані Оксана, православна і завжди любить хвалитися як не своїм, православним цвинтарем, то своєю церквою в Баунд-Бруку.

Саме в цьому місці я дозволив собі вмішатися в їхню розмову.

— Про катедру у Філядельфії я нігого не гув, — кажу, — але що президент Ніксон був захоплений нашим собором святої Софії — це так. Це правда.

— От тобі й на! — сплеснула руками пані Татушиха, — та ж ти недавно казав, що нігогісінько не багив на телевізії!

— Багити — справді не багив, але гув, як про це говорили, — кажу. — Справа в тому, що в моїм телевізорі так звана тюба навалила, і тому не видно образу на екрані, але все, що говорять — гути знаменито.

— Велл, — похитав головою пан Татух, — то ти, багу, синашу, придумав новий винахід — перемінив телевізор у радіоапарат. Дуже розумно! Огей собі не збавляєш, бо не мусиш на таку телевізію дивитися, і грошей не витрагаєш, бо не мусиш нових тюбів купувати, які лопають одна по другій. Ти порадься пана інженера Лепкалюка або котрогось іншого з інженерів, ги не варто сей твій винахід опатентувати?

І к е р

Лариса Д-чук

„ЧЕСТНОЄ СЛОВО" БОЛЬШЕВИКА-КОМУНІСТА

(4)

Олександра І в а н і вна не дуже вірила запевненням недосвідченої дівчини, але людина завжди хоче вірити в краще і „без надії таки сподіватись" . . . а може, Бог дасть небезпека промине.

Медичні сестри вже сиділи в їдальні, коли прийшли командири карального загону.

Паніматка з кухні прислухалася до їх голосів. Чути було схвильований Ніночкин голос і спокійний, упевнений бас Безпощадного.

Раптом двері відкрилися, і він швидко підійшов до господині.

— Гражданка матушка! Що я чую?! Наклепи на нас зводять вороги народу, всяка контра, а ви їм вірите?! Невже ви думаєте, що ми такі невдячні . . . Хіба ми можемо за вашу гостинність відплатити вам батюшчиним арештом? То неможливо! Правда, ви нас ще не знаєте і тому повірили провокаторам. Ось я вам даю честноє слово большевика-комуніста, що нічого злого гражданіну попу не зробимо. І ви будете пам'ятати наше честноє слово . . . — гаряче переконував господиню Безпощадний.

Паніматка трохи заспокоїлась. Адже дав слово чести, то невже вони не триматимуть його, того слова?!

Столувальники пообідали й пішли, а паніматка переповіла чоловікові свою розмову з командиром.

— Ну, бачиш, не такі вже вони й кати . . . Обіцяв же, нічого поганого мені не зроблять і слово чести дав, як же можна не вірити їм? Заспокійся, все буде гаразд, — підбадьорював о. Тимо ф і й дружину.

Тільки встигли вони пообідати, як до хати зайшов виконавець і приніс записку: „Гражданін поп должен немедленно явіться в ісполком".

Отцеві Тимофієві стислося серце, хоч він намагався заспокоїти дружину, що голосно заплакала.

— Чого ж ти, Олесю, нервуєшся? Нічого поганого мені не зроблять, адже командир загону дав слово чести . . . Може виникли якісь питання відносно церкви, то й кличуть. Я незабаром вернуся.

Священик вдягнув рясу, підійшов до образів на покуті. Там поруч з іконами висів на цвяшку його наперсний хрест. Зняв хрест, перехристився й поцілував, але на себе не надів. Ідучи до безбожної влади, не хотів, щоб там насміялися з святощів. Повісив хрест назад на цвяшок і спокійно пішов за виконавцем.

***

Паніматка, залишившися сама, нічого не могла робити. Ходила від вікна до вікна або, впавши перед іконами на коліна, молилася, щоб Господь врятував чоловіка від мук, від тортур, від смерти . . . Стоячи на колінах, ніби трохи втратила свідомість і враз почула зляканий Марійчин голос:

— Ой, ненько моя! Несуть!

Вискочила в кухню саме тоді, коли сінешні двері відкрилися і в хату поволі ввійшли чотири чоловіки, які несли в рядні щось важке.

— Куди їх покласти? — тихо запитав один з чоловіків.

Паніматка, ще гаразд не усвідомивши, що сталося, пішла вперед до „кабінету", а за нею понесли парафіяни свого непритомного священика.

— Тут покладіть, — показала на канапу.

— Не журіться, вони живі — видужають. Ми зараз підемо покличемо Олександра Миколайовича, хай рятують нашого отця, — звернувся найстарший з чоловіків до закам'янілої паніматки. Та мовчки хитнула головою. Парафіяни вийшли, тихенько причинивши за собою двері.

Припала п а н і м а тка до скривавленого чоловікового обличчя, сльозами обмивала його пекучі рани.

„Честноє слово большевика-комуніста . . . — спливло на думку. — Тепер будете нас знати і пам'ятати довго" . . . — луною відгукувався голос Безпощадного. — „Так, тепер уже ніколи не забудемо вашого слова чести" . . . — снувалося в голові.

Незабаром прибіг фельдшер. Без зайвих запитів узявся промивати й бандажувати рани на тілі свого приятеля, сам ледве стримуючи тремтіння рук. Від болю о. Тимофій трохи ніби опритомнів, але знову заплющив очі й лежав нерухомо.

— Не журіться, Олександро Іванівно! Кістки цілі, а рани загояться. Все буде добре, поставимо на ноги отця Тимофія.

— Чи Люся не чула, як вас кликав до нас Степан Іванович? Хоч би вона не знала про те лихо, що спіткало її батька. Вона відчувала, що мало щось трапитися, і не хотіла йти до Клави.

— Ні, не чула. Степан Іванович мене викликав аж за двері і там розповів про нещастя.

Паніматка полегшено зідхнула. Люся така вразлива, так любить батька, вона сама може захворіти, коли дізнається, як страшно його побили.

Олександер Миколайович ще поратся біля хворого, коли двері тихенько рипнули і ввійшла Марійка, бліда, як крейда. Подала господині якийсь папірець.

— Чого ти тремтиш, чого злякалася? — запитала паніматка дівчину.

— Я . . . дуже . . . боюся . . . боюся сама бути, боюся солдатів . . . — цокотячи зубами, ледве вимовила Марійка.

— То може хочеш піти ночувати додому?

— А як же ви самі тут? — нерішуче запитама.

— Я не сама. Незабаром прийде Люся, та й Олександер Миколайович буде навідуватись. Іди! А завтра ранком прийдеш.

— Я завтра прибіжу раненько, тільки на світ поблагословиться . . . — запевняла дівчина, яку мучило сумлення, що кидає господиню в тяжку годину. Та страх все ж переміг ,і вона швиденько вислизнула з кімнати, щоб бігти додому, до мами, під її затишне крило. Ще й кортіло розповісти рідним про ту трагедію в родині її господарів, свідком якої їй довелося бути.

Але про цю страшну подію знали вже всі парафіяни. Село гуло . . . Якісь бузувіри насмілилися підняти руку на їхнього священика, якого вони люблять і поважають. Це зневага не тільки для нього, а й для всього села. В кожній хаті тільки про це було й мови.

Коли Марійка вийшла, паніматка розгорнула папірчик і прочитала наказ, надряпаний олівцем:

„Завтра в 9 часов утра поп должен заплатіть 10.000 рублей контрибуції. В протівном случає он немедленно будет разстрєлян".

Мовчки передала Олександра Іванівна наказ фельдшерові. У того враз похолоало тіло. Боже, що ж це буде? Де о. Тимофій візьме за одну ніч такі великі гроші?

Глянув на паніматку. Вона сиділа з заплющеними очима, ніби не усвідомлювала страшної небезпеки, що знову насунулася на її чоловіка.

Відкрила очі, але вони були наче порожні, нічого не відбивалося в них.

— Це кінець?! — чи то запитуючи, чи стверджуючи сказала.

Олександер Миколайович не знав, що відповісти, чим потішити. Чим можна було потішити, коли він і сам думав, що це вже кінець . . .

Олександра Іванівна, знову заплющивши очі, як у трансі, хитала головою і тихо говорила, немов би сама до себе:

— Усе б попродати, але за одну ніч хіба це зробиш? Позичити, але де так скоро? Тож кінець . . .

(Далі буде).

„Свобода" за третину її передплати

Не всі громадяни знають, що передплата „Свободи" з її англомовним „Українським Тижневиком", яка коштує 24.00 доляри річно, для членів Українського Народного Союзу, однаково дорослих, як молоді, виносить лише 7.80 долярів річно. Отож члени оплачують менше, як *одну третину* нормальної висоти передплати.

Також не всі передплатники „Свободи" свідомі того, що різницею передплати члена і нечлена, яка виносить 16.20 долярів річно, можна оплатити життьове забезпечення на суму $1,000.00 й то на повний рік. Іншими словами, сьогоднішній передплатник „Свободи" може, ставши членом Українського Народного Союзу, за ціну самої передплати не лише одержувати газету, але також придбати цінне, безплатне забезпечення без ніякої, або, при високім віці, невеличкої доплати.

Несвідомість завжди шкодить. Недбайливість за свої справи також. Передплатникам „Свободи", які не переступили ще шістдесятп'ять з половиною років життя, заохочуємо забезпечитись в Українськім Народнім Союзі й так мати зі своєї теперешньої передплати подвійну користь: газету і життьове забезпечення, без яких сучасна людина обійтися не може.

Канцелярія УНС

З АКАПУЛЬКО В МЕХІКО ПОВІДОМИЛИ, що там терористи випустили схопленого три місяці тому закладника Терана. Його батько, власник великих кавових плянтацій заплатив бандитам — за посередництвом католицького священика, 100 000 долярів викупу.

„Тупамароси", інфляція і неспокій в Уруґваї

Монтевідео. — Демократична система в Ураґваї зазнає сильних ударів збоку нелеґальних лівих „тупамаросів", проти яких провадять боротьбу праві сили, а також через інфляцію та загальний неспокій. Від місяця березня, коли до влади в тій південноамериканській країні прийшов правий консервативний власник тваринницьких фарм Хуан Бордаберрі, було вбито яких 30 ворохобників „тупамаросів" і тих, які їх поборюють. Впродовж трьох днів у квітні загинули 20 осіб, коли „тупамароси" вбили чотирьох, між ними й колишнього міністра внутрішніх справ, але й самі втратили 8 осіб. Тоді ж вояки забили 8 комуністів у їхньому партійному клюбі, коли з пітьми хтось звідти вистрілив і забив капітана армії. Від кінця 19-го століття Уруґвай не знав таких великих неспокоїв, живучи спокійно, впорядковано і толерантно, як звичайна сільсько-господарська країна. Вже цього року влада викрила таємний замір лівих ворохобників „тупамаросів" поширити засяг їхньої дії з міст і передмість також на сільські місцевості. Президент Хуан Бордаберрі проголосив стан облоги в Уруґваї. Поліція може обшукувати й заарештовувати підозрілих без попереднього судового дозволу. В Уруґваї живе 2 мільйони 700 тисяч душ населення. Країна має 20.000 поліцаїв та 12,000 вояків. Яких 500 осіб сидять тепер по військових тюрмах за підривну діяльність, участь у ворохобницьких бандах або ж за співпрацю з „тупамаросами", між якими є багато студентів і навіть професорів вищих шкіл, комуністів і лівих. 160 „тупамаросів" утекли однієї ночі з цивільної в'язниці.

УКРАЇНСЬКА ХРОНІКА

СУМІВСЬКИЙ ПІКНІК В БАВНД БРУКУ

Ню Йорк. — Сумівський фестин-пікнік в Українському Селі поблизу Бавнд Бруку, Н. Дж., відбудеться у неділю 25 червня, о 12-ій по полудні. В програмі: виступ танцюристів під кер. хореографа О. Гендзи, спортові змагання, лотерія, забава під звуки оркестри „Дніпро" тощо. О 10-ій рано від'їдуть з-під Дому СУМА в Ню Йорку при 10-й вул. два автобуси, а о 12-й г. дня ще один автобус з-під церкви св. Юра. Головою фестину-пікніку буде М. Гайдич. Подорож відбудеться незалежно від стану погоди.

ВІДКРИЛИ УКРАЇНСЬКЕ СЕЛО В АЛБЕРТІ

Вінніпеґ. — У листопаді минулого року Франко Лакуста подарував 20 акрів землі коло Елк Айленд Парку на проєкт відтворення Українського Села з усіма типовими будовами, умеблюванням хат тощо. Було зібрано тисячі різних експонатів, набуто й перевезено стару українську церкву, хати, школу, склеп та ін. Вперше в тій місцевості українські поселенці поселилися й обробляли землю в 1891 році. Тепер 11-го червня Українське Село мало бути офіційно відкрите представниками федерального уряду Канади. Воно розташоване за 25 миль на схід від Едмонтону, при великій дорозі ч. 16.

УКРАЇНСЬКИЙ МАЛЯР-СТИПЕНДИСТ

Едмонтон. — Канадійська Рада, як і кожного року, відзначила 196 письменників, поетів, композиторів, малярів та ін. за їхній вклад в розвиток культури в Канаді, даючи їм стипендії-нагороди. Між ними 4 000 дол. одержав український маляр, якого вважають одним із кращих на Заході Канади, Ігор Дмитрук. Прибув з батьками до Канади в 1949 р. малим хлопцем, закінчив Ванкуверську школу малярства в 1963 році, тепер викладає в Едмонтонському університеті. Едмонтонська ґалерія розпочала була цей сезон одномісячною виставкою творів Ігоря Дмитрука, який виставлявся також у різних містах Канади та Англії, брав участь у виставці, організованій в 1971 р. українськими студентами в Тандер Бей.

Новацьке Свято св. Юрія Пластової Станиці Ню Йорку

Понад двадцять років кожної весни новацтво Станиці Пласту в Ню Йорку відзначує традиційне Свято св. Юрія. Цього року це свято відбулося 4-го червня на оселі оо. Василіян в Глен Кові, Н.Й. Ще до схід сонця дітвора збиралася біля своєї домівки, щоб від'їхати автобусами, або автами на призначене місце. Веселі й радісні голоси пробивали ранню тишу. Дітвора хотіла якнайскоріше залишити мури великого міста й бути серед природи. Усі знали, що вони не їдуть на забаву, а їх там чекає обов'язок, одначе такі зайняття вони люблять, тим більше, коли мають нагоду перебувати в колі своїх товаришів.

Приїхавши на оселю, відбулась збірка і все новацтво під проводом виховників разом із присутніми батьками пішли до каплиці, де вислухали Службу Божу, на якій співав хор, зорганізований із присутніх пластунок-сестричок.

В цей рік 60-ліття існування Організації Української Молоді „Пласт" — свято відбулося під гаслом: „Привіт, Україно, Тобі, й ми, вірне Твоє новацтво, готові служити Тобі на все!" Це гасло ясно вказує, для чого наша дітвора об'єдналася в Пласті і для яких великих ідеалів змагає провід Пластової Організації.

Командувала святом пл. сен. керівництва Стаха Гойдиш, яка була запорукою успіху свята, бо всі пластові імпрези, які вона влаштовує і очолює випадають якнайкраще. Її заступниками були пл. сен. Дозя Турчан і ст. пл. скоб І. Рак. Бунчужним був пл. розв. М. Турчин, а писарем пл. вір. Христя Сливоцька. На святі був присутній станичний пл.сен. керівництва інж. Р. Рогожа. Присутніми були також опікуни новаків: пл. сен. довір'я Надя Кулинич і пл. сен. кер. В. Кулинич.

Після відкриття і привітання оо. Василіян, пластового проводу, батьків новаків і гостей, дітвора, під проводом виховників, пішла на призначені їм місця до своїх зайнять, щоб опісля взяти участь в тереновій грі, змагаючись за першенство.

Новацтво, а головно ці найменші, працювали, щоб розкласти табір. Кожний рій старався прикрасити своє місце таборування якнайкраще, то шишками, то квітами, яких безліч на розлогих полянах, а камінчиками виписували назви своїх роїв. Новацтво працювало наполегливо, готувались до теренової гри, а багато з них переживало і очікувало хвилини, коли почнуться іспити до 1-ої і 2-ої пластових новацьких проб.

Свято завершилось двома окремими вогниками новачок і новаків. На вогниках кожний рій давав мистецьку точку, як теж відбулося іменування новацьких проб. Опісля відбулося спільне закриття, на якому підсумовано й подано вислід цілоденної праці і змагання новацтва.

Втомлена дітвора раділа, досягнувши своєї цілі, гідно відзначуючи Свято св. Юрія.

У своєму наказі провід Свята від себе і в імені всього новацтва подякував Отцям Василіянам за їхнє гостинне прийняття на оселі в Глен Кові, за можливість радісно перевести це свято серед чудової природи. Щиру подяку склали станичному пл. сен. кер. інж. Р. Рогожі за присутність на святі, як теж виховникам за працю для наших найменших.

Є. І.

Однотижневий тенісовий табір на Союзівці починається вже 24 червня

Відпочинкова оселя Союзівка влаштовує однотижневий тенісовий табір для хлопців і дівчат у віці 12 до 18 років, який триватиме від 24-го до 30-го червня ц.р. В програмі цього тенісового табору, яким керуватимуть досвідчені тенісисти інж. Юрій Савчак і ред. Зенон Снилик, заплановані такі зайняття: щоденний прорух, інструкції гри теніса для початкуючих і заавансованих тенісистів, основна техніка, тактика, теорія та підготовка до турнірової гри. Зголошення до участи в цьому таборі приймає ще управа Союзівки на адресу: Soyuzivka, Ukrainian Nat'l Association Estate, Kerhonkson, N.Y. 12446, або телефоном на число (914) 626-5641.

Союзівка вже приготовилася до цього табору і цілого ряду тенісових змагань та турнірів, побудовою ще одного, сьомого корту до гри та тренінґової стіни для тенісистів, як теж основним ремонтом існуючих вже кортів. Учасники табору повинні привезти зі собою власний виряд до гри із трьома баньками м'ячиків.

В ІТАЛІЇ ПОСТАЛА окрема організація для поборювання тамошнього антисемітизму. Її головою став єпископ Пієтро Россано. Яскравими познаками відродженого антисемітизму були вандальські акти, переведені проти синагог і жидівських цвинтарів в Італії.

ПОМОЖІТЬ ЇХ ЗВІЛЬНИТИ

Повідомляємо про деякі акції, що їх перевів „Комітет для Оборони Совєтських Політичних В'язнів".

1. Кампанія для звільнення 19 українських політичних в'язнів, арештованих в січні 1972 р.

а) Перед від'їздом Президента Ніксона до Совєтського Союзу, члени Комітету звернулися до кількох сенаторів і конґресменів у Вашинґтоні з проханням, щоб вони запропонували йому вимагати від совєтських властей, щоб на процеси 19 діячів української культури були допущені американські журналісти. До тих заходів Комітету прихильно поставилися такі сенатори: В. Гартке, Г. Вілісмс, Р. Швайкер, Р. Грифин, Дж. Баклі і конгресмени: С. МекКіні, Г. Смит, Дж. Ельберґ, Г. Галстоскі, Дж. Щойер та І. Грассо. Всі вони вислали листи до Президента напередодні його поїздки з вимогами Комітету. Комітет одержав прихильні листи від сенаторів Г. Гампфрі і Е. Кеннеді. Сенатор Стівенсон, Джевич і Проксмаєр написали листи до Державного Департаменту з вимогою, щоб представники ЗСА були присутніми на процесах в Україні. Вони робили наголос на те, що уряд ЗСА має повне право ставити перед совєтськими властями такі вимоги, поскільки ЗСА запросили чужинецьких кореспондентів бути присутніми на процесі Анджели Дейвіс. Представник совєтської аґенції ТАСС, Едвард Васкаков, фактично був присутній на цьому процесі.

б) Комітет помістив в „Ню Йорк Рев'ю оф Букс" з 18-го травня 1972 р. односторінкове оголошення із закликом до 100,000 його читачів, переважно американських інтелектуалів, щоб вони включилися в акцію допомоги для звільнення українських політичних в'язнів.

в) Один із тих, які відізвалися на оголошення Комітету був от. Даніел Берріґен. Він разом зі своїм братом Филипом згодився служити як дорадник для Комітету.

г) Комітет видав і поширив 3,500 брошур із біографічними даними про 19-ти українських політичних в'язнів і загальне з'ясування ситуації в Україні.

2. Кампанія для звільнення Юрія Шухевича, сина ген. Шухевича, Головного командира Української Повстанської Армії (УПА).

Після одержання листа Авраама Шіфріна, який був ув'язнений якийсь час в совєтських концтаборах разом з Юрієм Шухевичем. Комітет оплатив односторінкове звернення в „Комментарі" (орган Американського Єврейського Комітету) за червень 1972 р. У цьому зверненні, Комітет разом з Авраамом Шіфріном, закликає 80,000 читачів „Комментарі", переважно єврейських інтелектуалів, допомогти у звільненні Юрія Шухевича.

УКРАЇНЦІ!

Наші видання, оголошення і „лобінґ" за останні два місяці коштували понад два тисячі долярів. Ми дякуємо всім жертводавцям. Щоб допомогти продовжувати наші кампанії і поширити наші акції в обороні українських і інших совєтських політичних в'язнів, ми звертаємося до поодиноких людей і організацій з проханням допомогти нам датками. Просимо висилати гроші на адресу:

COMMITTEE FOR THE DEFENSE OF SOVIET POLITICAL PRISONERS
P.O. Box 1294 Woodhaven, N.Y. 11421

ПОДЯКА

ОТСИМ ПОЧУВАЮСЯ ДО СВОГО ОБОВ'ЯЗКУ ВИСЛОВИТИ ПОДЯКУ

П. Д-РОВІ ПАВЛИШИНОВІ

ЗА СКОРУ І ЩИРУ ПОМІЧ І ОПІКУ В МОЇЙ ХВОРОБІ.

СТЕФАНІЯ ЛАГОЛА

ПОДЯКА

З приводу тяжкої хвороби і смерти

Д-ра ОСТАПА БЕРЕСТА

хочемо висловити щиру подяку за несення помочі в часі хвороби пп. Др. Кривякам, п. Завільській і п. Мельникові, а в часі сумних похоронних обрядів за відправу двох Панахид Всеч. о. Греськові і за похоронні відправи Всеч. о. Павлишинові, тим всім Кревним, що прибули з далеких сторін, і всім Тим, що віддали останню прислугу Покійному. Дякуємо п. д-рові Павлишинові за зворушливу прощальну надгробну промову, Тим, що несли трумну, що зложили квіти, картки співчуття і датки на Служби Божі, як рівнож Тим всім, що взяли участь в похороннім обряді.

Нехай Вас всіх Господь Бог нагородить, а ми Вас ніколи не забудемо.

АЛЕКСАНДЕР БЕРЕСТ, ДДС — син
СТЕФАНІЯ ЛАГОЛА — шваґерка

Замість квітів на свіжу могилу
бл. п. Марії Корф
складають суму 61.00 долярів на „Церкву в Потребі"
Cleveland, Ohio
СПІВПРАЦІВНИКИ LION KNITTING MILLS

Повідомляємо в глибокій жалобі Родину і Приятелів, що в середу, 14-го червня 1972 р. помер, несподівано, наш Найдорожчий ЧОЛОВІК і ТАТО

бл. п. ВІКТОР ДОМБРОВ

на 48-му році життя.

ПАНАХИДА в п'ятницю, 16-го червня ц. р. о год. 6:30 вечора в похоронному заведенні Mixan Kuchera Funeral Home, 23-86 — 31st Street, Astoria, L.I., N.Y.

ПОХОРОН відбудеться в суботу, 17-го червня 1972 р. о год. 10-ій ранку до церкви Holy Trinity Russian Orthodox Church, 25-36 — 37th Street, Astoria, N.Y. а опісля на цвинтар Ново Дівєйво, Spring Valley, N.Y.

В глибокому смутку опечалені:

дружина — НАДЯ
син — СЕРГІЙ
Мама і Родина в Україні

Підготова до VI Виставки самодіяльности дітей і молоді 64-го Відділу СУА

У вітринах передових крамниць, за вікнами великих банків та поважних установ спостерігаємо виставки-покази експонатів самодіяльної мистецької творчости дітей і молоді. Їх організують, фінансують і патронують виховні, суспільні та філянтропійні організації й установи. Такі конкурсові виставки зорганізовані у льокальному, крайовому, а то й міжнародному маштабі. Найкращі зразки виділені й нагороджені оціночними комісіями показуються на міжнародних світових виставках, показах, імпрезах або публікуються розкішними виданнями. Їхня ціль — дати дітям змогу висловитися за допомогою образотворчих мистецьких засобів, служити міжнародному пізнанню й дружбі та придбати фонди на філянтропійні цілі, зокрема на допомогу потребуючим дітям у країнах на примітивному економічному рівні, знищених війною й революціями, чи навіщеними стихійними нещастями.

Цього року один передовий американський ілюстрований журнал спільно з американським Комітетом Фонду для Дітей при Об'єднаних Націях влаштовує конкурс дитячих малюнків. Умови конкурсу приманливі кілька високих нагород — проте ці умови водночас й суворі: допускається тільки один експонат від учасника а тематика обмежена двома темами. Одначе, в межах цих тем, дозволяється дітям якнайширшу інтерпретацію та залишається відкрите поле для дитячої фантазії й творчої винахідливости.

Шостий за чергою Показ Мистецької Самодіяльности Дітей і Молоді, влаштовуваний щорічно 64-им Відділом СУА в Ню Йорку, хоч куди скромніший в порівнянні з американським у якості премій, бо обмежується радше до символічних нагород нематеріяльного порядку, а тереново звужений до нюйоркської метрополії та до дітей української національної групи, проте ніяк не поступається, а то й перевищує свій американський відповідник морально-духовими й виховними вартостями. Його учасників не спонукують до праці й участи ніякі надії на світову подорож, чи екзотичні вакації, а й сам показ не має на меті служити ніяким утилітарно-матеріялістичним цілям. Він повністю задуманий у площині потреб дитячої психіки — спонтанно й свобідно висловитися за допомогою засобів образотворчого мистецтва.

Організаторки показу не обмежують дітей ніякою накиненою, чи подиктованою темою, залишаючи дітям повну свободу у виборі тем. Вони не обмежують дітей якимсь окремим родом мистецтва, а дозволяють висловитися довільними мистецькими засобами — малюнком, графікою, різьбою керамікою, трьохвимірними експонатами, аплікацією, ліпленням, інкрустацією, деревоситами, ліноритами, а навіть засобами ужиткового мистецтва. Дозволяють також учасникові показати більше як один експонат. Головний натиск кладеться не на досконалість техніки виконання чи перфектне володіння засобами притаманними даному родові мистецтва, але звертається увагу на безпосередність вислову внутрішніх почувань, світогляду й переживань дитини, на візуальне зображення її власного внутрішнього „я", так, як дитина сама це розуміє й уміє віддати.

Організатори виставки знають, що тільки одиниці з-поміж учасників у майбутньому стануть мистцями. Ціллю показу є заохотити дітей до творчої мистецької праці, до пізнання й розуміння мистецтва, до вміння сприймати його критично й знаходити в ньому духову насолоду, до спрямування дітей шукати розвагу, розганяти нудьгу й знаходити духову рівновагу в мистецькій самодіяльній творчості.

Цьогорічний показ організує виховна референтка 64-го Відділу СУА Дарія Костів, ідучи слідами попередниць — 1967 — ініціяторки виставок Христини Навроцької, 1968 — Марії Даниш, 1969 і 1970 — Віри Сушків, 1971 — Марії Даниш. Організаторка сподівається, що цьогорічний показ втішатиметься не меншим зацікавленням дітей і увагою громадянства, як це було минулими роками, коли в виставках брало участь коло 50 дітей з-понад двісті експонатами. Виставки втішалися й увагою мистців, доказом чого є участь у відкритті третьої виставки Якова Гніздовського, а четвертої і п'ятої — Богдана Титли. Під час п'ятої виставки вперше признано книжкові нагороди учасникам, відзначеним жюрі.

Хоч відкриття виставки заплановане на осінні місяці, то вже тепер звертається на неї увагу проспективним учасникам, батькам, учителям і виховникам, щоб під час літніх місяців і вакаційного дозвілля використали час на підготову експонатів.

Про адресу, на яку треба присилати експонати та про умови участи в виставці, як і про точний реченець зацікавлених своєчасно повідомиться у пресі та іншими засобами публічного комунікування.

Марія Барагура

РОЗКЛАД КОМУНІЗМУ — ЗРІСТ НАЦІОНАЛІЗМУ

(Закінчення зі стор. 2-ої)

сили почуття національно-територіяльної окремішности проф. Бржезінський указав на національні групи в Америці, де кожна творить власні установи, власні суспільства. Він признав, що впродовж історії людства деякі народи зовсім зникли і що існують безтериторіяльні народи. А втім, „говоримо про дійсність, а не про те, що повинно було б бути і що могло б бути... Очевидно, може, з часом людство почне оперувати зовсім іншими концепціями, аніж територіяльність, національність і т. д. Але це не буде скоро..."

Переповіджене інтерв'ю оберталося ніби у сфері теорії, однак, воно стосувалось тієї дійсности в Совєтському Союзі і тих теперішніх можливих взаємин між українцями та іншими уярмленими російським і м п еріялізмом народами, що найбільше нас цікавлять і найбільше нас болять. У тому інтерв'ю не говорилось про ті чи інші визвольні рухи, про русифікаторську політику Москви і інші актуальні проблеми, але вартість висловлених у тому інтерв'ю думок у тому, що вони не тільки цікаві самі собою, а й спонукують до призадуми.

і. к-н

СОВЄТСЬКИЙ СОЮЗ Є НАЙБІЛЬШИМ постачальником зброї так званим невтральним країнам — ствердив у своєму обширному звідомленні Міжнародний Інститут для досліджування миру у Стокгольмі. На першому місці щодо скількости отриманої від Москви зброї, включно з військовими кораблями, літаками і ракетами, стоїть Єгипет, після того йдуть Сирія, Індія, Цейльон і інші. ЗСА і Британія вивінували Іран у зброю вартости кругло один більйон дол. Між іншим, Британія дала Іранові 700 танків для оборони Перської затоки.

✝ ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

ПАВЛО ПАЦАЛА, член УНС Відд. 70 Т-ва Укр. Поступовий Клюб в Джерзі Сіті, Н. Дж., помер 23 квітня 1972 р. на 83 р. ж. Нар. в с. Смерековім, Україна і став членом УНС в 1915 р. Полишив у смутку дружину Анну, сина Михайла і 2 внуків. Похорон відбувся на цвинтарі Holy Cross, N. Arlington, N.J.
Вічна Йому Пам'ять!
М. Жук, секр.

ОЛЬГА КОЗАР, членка УНС Відд. 245 Т-ва Запор. Січ в Трентоні, Н. Дж., померла 15 квітня 1972 р. на 76 р. ж. Стала членкою УНС в 1951 р. Полишила в смутку синів Анатолія і Олега, сестру і родину. Похорон відбувся 18 квітня 1972 р. на цвинтарі св. Тройці в Трентоні, Н. Дж.
Вічна Їй Пам'ять!
М. Мартиненко, секр.

ПЕТРО ПОПОВИЧ, член УНС Відд. 185 Б-ва св. Василія в Мейфілд, Па., помер 21 квітня 1972 р. на 88 р. ж. Нар. в с. Жеґестів, Україна і став членом УНС в 1927 р. Похорон відбувся 24 квітня ц. р. на цвинтарі св. Івана в Мейфілд, Па.
Вічна Йому Пам'ять!
М. Романишин, секр.

СЕМЕОН (КУЛЬЧИЦЬКИЙ) ВАЧЕНЕЦЯ - член УНСоюзу Відд. 127 Б-ва св. Миколая в Боффало, Н. Й., помер 22 березня 1972 р. на 86 р. ж. Став членом УНС в 1940 р. Полишив у смутку дочки: Анну і Ольгу, синів Теодора та Герольда. Похорон відбувся 25 березня ц. р. на цвинтарі Mt. Olivet, Tonawanda, N.Y.
Вічна Йому Пам'ять!
Секретар

МИКОЛА БУСЬКО, член УНСоюзу Відд. 102 Б-ва св. ап. Петра і Павла в Клівленді, Огайо, помер в квітні 1972 р. на 79 р. ж. Став членом УНС в 1922 р. Полишив у смутку дружину Катерину, синів — Гаррі і Михайла, доньки: Анастазію і Гелен, 9 внуків і 3 правнуків. Похорон відбувся 24 квітня 1972 р. на цвинтарі Holy Cross, Clevealnd, Ohio.
Вічна Йому Пам'ять!
М. Бобечко, секр.

КАРЛО СТЕК, член УНСоюзу Відд. 168 Б-ва св. Василія в Перт Амбою, Н. Дж., помер 30-го квітня 1972 р. на 57 р. ж. Став членом УНС в 1948 р. Полишив у смутку дружину Анну, сина Чарла, доньку Анну-Марію. Похорон відбувся 3 травня ц. р. на цвинтарі в Hopelawn.
Вічна Йому Пам'ять!
І Бабин, секр.

ЄВГЕНІЯ ТРУШ — членка УНС Відд. 287 в Джерзі Сіті, Н. Дж., померла 24 квітня ц. р. на 70 р. ж. Нар. в с. Рогатичі, Перемишль і стала членкою УНС в 1947 р. Полишила в смутку мужа Михайла, доньку Владиславу і 2 внуків. Похорон відбувся 28 квітня 1972 р. на цвинтарі Holy Name, Jersey City, N.J.
Вічна Їй Пам'ять!
О. Стецура, секр.

РОМАНІВ ОЛЕКСА — член УНС Відд. 49 Б-ва св. Арх. Михаїла в Торонті, Канада, помер 9 квітня 1972 р. на 86 р. ж. Став членом УНСоюзу в 1951 р. Полишив у смутку дружину Седі, дочку Анну, сина Андрія та 4 внуків. Похорон відбувся 12 квітня ц. р. на цвинтарі Еверґрін в Мілтоні, Канада.
Вічна Йому Пам'ять!
Секретар

ФРАНКО ГОЛОВАТИЙ, член УНС Відд. 242 Б-ва св. ап. Петра і Павла в Фраквіллі, Па., помер 29 квітня ц. р. на 67 р. ж. Нар. в Гілбертоні, Па. і став членом УНСоюзу в 1925 р. Полишив у смутку дружину Марію, 2 синів і дочку. Похорон відбувся 2 травня 1972 р. на цвинтарі св. Михаїла в Фраквіллі, Па.
Вічна Йому Пам'ять!
Секретар

АННА КОВАЛЬСЬКА, членка УНС Відд. 209 Б-ва св. Михаїла в Картерет, Н. Дж., померла 18 квітня . р. на 91 р. ж. Нар. в с. Залуті, пов. Сянік. Стала членкою УНСоюзу в 1915 р. Полишила в смутку 3 синів і 2 доньки. Похорон відбувся 21 квітня 1972 р. цвинтарі Clover Leaf Park, Woodbridge, N.J.
Вічна Їй Пам'ять!
С. Матлаґо, секр.

ВАСИЛЬ ЯСЕНИЦЬКИЙ — член УНС Відд. 161 Б-ва св. Василія в Амбріджі, Па., помер 4 травня ц. р. на 77 р. ж. Став членом УНС в 1923 р. Полишив у смутку родину. Похорон відбувся 6-го травня 1972 р. на цвинтарі св. ап. Петра і Павла в Амбрідж, Па.
Вічна Йому Пам'ять!
А. Джула, секр.

ТЕОДОР ПАСТИЩАК, член УНС Відд. 350 Б-ва св. Арх. Михаїла в Стемфорді, Конн. помер 8 травня 1972 р. на 81 р. ж. Нар. в Бучачі, Україна, і став членом УНС в 1914 р. Полишив у смутку дружину Ксеню, синів: Василя і Юрія, 2 доньки, 9 внуків і 12 правнуків. Похорон відбувся 10 травня ц. р. на цвинтарі св. Йоана в Стамфорді, Конн.
Вічна Йому Пам'ять!
Т. Фінів, секр.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНСОЮЗУ

НЕДІЛЯ, 18-го ЧЕРВНЯ 1972 р.

КАРТЕРЕТ, Н. Дж. Місячні збори Т-ва Запор. Січ 342 Відд. о год. 1:30 по пол. в клясі ч. 2 при церкві св. Димитрія. — Секретар.

Вступайте в члени УНСоюзу!